

„Ezért dolgozni megtiszteltetés”

Interjú Dr. Sefferné Nagy Erika művelődésszervezővel

Egy somogyi kisvárosban, Nagyatádon beszélgetünk Dr. Sefferné Nagy Erikával, a Nagyatádi Kulturális és Sport Központ munkatársával. Munkakapcsolatunk 2013 decemberében, a Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Irodájában született. A „születés” mellett az I. Kulturális Közfoglalkoztatási Program volt a „bába”. Az idők folyamán a munkakapcsolatból barátság is szövődött, s együtt örülhettünk annak, hogy Erika 2014 nyarán elnyerte a Nagyatádi Kulturális és Sport Központ művelődésszervezői állását – azóta is a település kulturális életének elhivatott szervezője.

Berlik Mária: Egy kiegyensúlyozott, bájos nőt látok. Mosolyodból ragyog a békesség. Honnan ez a fény?

Dr. Sefferné Nagy Erika: Nagyon szívesen beszélek erről. Összetartó családban nőttem fel Hévíz, Keszthely szomszédságában. Szüleimre a mai napig számíthatok mindenben. Ők olyan példás értékeket képviseltek és képviselnek, amik – sajnos azt tapasztalom – kezdenek eltűnni. Emberi kapcsolataimra, viszonyaimra, az általuk átadott minta erősen hatott. Nem tudok és nem is szeretnék más értékeket képviselni. Igyekszem hű maradni az elveimhez. De hogy miről is beszélek? Tisztesség, becsület, őszinte érdeklődés és figyelem a másik ember iránt, önzetlenség, segítőkészség.

Házasságban élek, férjem elismert orvos a szakterületén. Ő a gyógyítást választotta hivatásul. Tudja, hogy milyen fontos számomra a közművelődés szervezése, a közösségek segítése, mindaz, ami a népművelői feladatokat képezi. Elismeri, támogatja az én feladataimat, és ezért hálás vagyok neki. Lányom felnőtt, bölcsészként az irodalom mellett kötelezte el magát. Rá is mindig számíthatok, gyakran kérem a véleményét, és tudom, hogy elfogulatlan választ kapok. Igyekszem egyensúlyban tartani a munkámmal és családommal eltöltött időt, hogy mindkét helyen tudjak adni magamból annyit, amennyire szükség van. Ez nem egyszerű...

Nekem a hivatásom a hobbim. Szabadidőmben is gyakran járok színházi előadásokra, koncertekre, kiállításokra. Ezekre a programokra igyekszem a családommal együtt eljutni, még akkor is, ha ez komoly taktikai előkészítést igényel, de csak az időbeosztást illetően. Szerencsére férjem és lányom is kultúra- és művészetrajongó.

Hivatásom mellett jelentős szerepe van életemben a mozgásnak. 4 évvel ezelőtt megismerkedtem a pilates mozgásrendszerrel, ami annyira megfogott, hogy papírt szereztem az elméleti és gyakorlati ismeretekből. Lelkes oktatótársaim, barátnőim mellett közel három éve oktatóként segí-

tek pilates órán a testi-lelki-mentális harmónia elérésében.

Szeretek kint lenni a természetben, ha tehetem, hosszú sétákat teszek a szabadban – a nagyatádi szoborpark és a parkerdő környéke számomra ideális helyszín az elmélyült gondolkodásra, feltöltődésre és inspirálóan is hat rám.

B. M.: Hogyan „fertőződött meg” a kultúrával?

S. N. E.: Igazán nem tudom. Az természetes volt már az általános iskolai éveim alatt is, hogy ünnepeken, kulturális műsorokban rendszeresen számíthattak rám tanárain. Jártam szavalóversenyekre, tagja voltam az iskolai énekkarnak és a nép-

tánc sem maradhatott ki az életemből. A keszthelyi zeneiskolában zongorázni tanultam. Mindezeknek a tapasztalatoknak a mai napig hasznát veszem a munkámban. Az irodalom, a költészet és zene iránti szerelem ugyanúgy jelen van az életemben, mint régebben. Jelenleg a Magyar Költészet Napjának ünneplésére készülünk munkatársaimmal, és a forgatókönyv már rég elkészült.

A feladataim itt a kulturális központban gyakorlatilag lefedik a népművelői feladatokat, aminek nagyon örülök, hiszen sokszínű, sokrétű tevékenységgel foglalkozhatok. Erre szükségem is van. A rendezvényszervezés mellett a kulturális központban működő művészeti és egyéb amatőr közösségeink tevékenységének segítése, civil egyesületek, közösségek munkájának támogatása munkaköri feladataim közé tartoznak. Nagyon szívesen végzem mindezt, hiszen mindegyik csoportunk közel áll hozzám. A nyugdíjas klubok próbáira, felkészüléseire gyakran benézek, tudok-e valamiben segíteni, vagy csak azért, mert jó velük lenni. De rendszeres „hívatlan vendég” vagyok a nálunk működő könnyűzenei csoportjaink próbáin, baráti összejövetelein is.

Az intézményünk részeként működő szoborpark és alkotótelep szakmai felelőse vagyok, ennek megfelelően a képzőművészeti egyetemek nyári alkotótáborának segítése is a feladataim közé tartozik. Évek óta visszajárnak hozzánk felnőtt szobrászok nyaranta, és igyekszem az ő alkotói igényüket, pihenésüket is biztosítani.

Azt gondolom, már rég kiderült, hogy komolyan veszem a hivatásom, amiben rengeteg örömet kaptam és kapok. Örömet és elismerő pillanatokat, érintéseket a közösségeink-

től, a látogatóinktól, a szobrászoktól, a kultúrát szerető és támogató nagyatádi emberektől. Ezt nagyra értékelem és köszönöm nekik!

Itt, a kulturális központban olyan munkatársi közösség tagja lehetek, ahol a csapatszellem, a „mi” tudat érvényesül. Nagyon tudunk gyorsan, időre együtt dolgozni, ami elengedhetetlen, hiszen sok és sokféle rendezvény, esemény megvalósítása, kiszolgálása a cél. Amióta intézményünk bekapcsolódott a Kulturális Közfoglalkoztatási Programba, hatékony segítséggel számolhatunk. Olyan lelkes, segítőkész kollégák kerültek hozzánk, akiknek a hozzáállása megkönnyíti a munkánkat. Tudjuk, bármikor számíthatunk az együttműködésükre. És azt gondolom, ők is tudják, hogy mennyire fontosak számunkra és mennyire fontosak a város közművelődési életének kiszolgálásában.

B. M.: *Mindig erre a pályára készültél? Hogy alakult az életed?*

S. N. E.: Tudat alatt talán igen... Általános iskola után az egészségügy

felé vitt az utam, de középfokú képesítéssel is hamar rájöttem, nekem másutt van a helyem. Házasságkötésünk után Nagyatád adott otthont és munkát férjemnek és nekem is. Én lehetőséget kaptam az Éltes Mátyás Általános Iskolában arra, hogy tapasztalatot szerezzek a köznevelés, közoktatás területén, mert szerettem volna gyermekekkel foglalkozni. Felsőfokú szakirányú képesítéssel napközis nevelőként dolgoztam az említett speciális iskolában. Nevelő munkámban jelentős szerep jutott a kulturális foglalkozásoknak, melyek során a fejlesztés eszközei az irodalom és a művészetek voltak. Nagyon értékes időszakot, élményekben, sikerekben bővelkedő éveket töltöttem el a gyermekekkel, amit az is igazol, hogy kétszer kaptam elismerést kulturális tevékenységemért, egyszer pedig a csoportom egész éves kulturális munkáját emelték ki. Egyre közelebb kerültem azokhoz a dolgokhoz, amelyekről legbelül tudtam, hogy rendkívül fontosak az életemben.

Ma már tudom, hogy a kultúra közvetítése misszió. Akkoriban főleg a belső késztetés és kevésbé a szakmai ismeretek irányítottak. Egyre erősebb késztetést éreztem, hogy elméleti és gyakorlati tudást szerezzek a népművelés, közművelődés terén. Elvégeztem a Berzsényi Dániel Főiskola művelődésszervező szakát, és PR szakirány kiegészítéssel diplomát szereztem.

Szerettem volna hasznosítani mindazt, amit a főiskolán kiváló és elkötelezett tanáraitól kaptam. Rájuk

nagy tisztelettel és jó szívvel gondolok azóta is.

Már korábban is voltak élményeim, benyomásaim a művelődési ház munkájáról. Több alkalommal kérték a közreműködésemet városi rendezvények, ünnepek, megemlékezések lebonyolításához. Rendszeresen látogattam a művelődési ház kulturális programjait. Arra, hogy új tudásomat a gyakorlatban is kamatoztathassam, 2009-ben nyílt „hivatalosan” is lehetőségem. A kulturális központ igazgatója megkeresett, hogy számítana a munkámra egy pályázat, konkrétan a „Pécs – Európa Kulturális Fővárosa” projekt kapcsán.

Természetesen örömmel mondtam igent! Elköszöntem korábbi munkahelyemtől és friss lendülettel kezdtem el a művelődésszervező munkát. Ez az, amit nagyon szeretek és ez az, ami továbbra is lelkesít. Szeretném hinni, hogy jó irányba haladok, ezért számomra is fontos a visszajelzés. Szűkebb baráti és ismerősi körömben számíthatok őszinte véleményekre, építő kritikákra. Ezek a megjegyzések kontrollként jól működnek számomra.

Az a projekt, amely által dolgozhattam a művelődési házban, három évre szólt. Sajnos bármennyire is szerettem volna ezt követően végleges státuszba kerülni, erre nem volt lehetőség. A munkámra viszont számított az igazgató úr, és így megbízási díjjal sikerült ott maradnom. Ugyanúgy igyekeztem a munkámban, mint addig. Az elkötelezettségem nem a szerződésen múlt...

Ígéretet kaptam arra, hogy a művelődési ház átépítése után közalkalmazotti státuszba kerülök, és dolgozhatok a közösségéért.

B. M.: *Parkoló pályára kerültél tehát... Mi segített, hogyan tudtad meg-*

őrizni a mosolyod? Hogyan élted meg a munkanélküli létet?

S. N. E.: A családom és barátaim támogattak, meghallgattak, amikor szükségem volt rá, de reméltem, hogy ez az állapot csak rövid ideig tarthat, hiszen vártam a művelődési ház átadását... Ami még segített, az az, hogy folyamatos megerősítést kaptam azoktól az emberektől, akikkel a munkám során kapcsolatba kerültem.

Az említett „parkoló pályának” volt még egy nagyon értékes hozadéka! Megismertelek benneteket, és kulturális közfoglalkoztatottként a Nemzeti Művelődési Intézet munkatársa lettem.

B. M.: *A kulturális közfoglalkoztatási mintaprogramban találkoztunk. Közel két év elteltével milyen tapasztalatokról tudsz beszámolni? Mit vártál, mit kaptál, mit adott neked a program?*

S. N. E.: Akkor indult a Kulturális Közfoglalkoztatási Program, amikor a legnagyobb szükségem volt rá. Új lehetőséget kínált, és én elfogadtam. Mivel a művelődési ház is bekapcsolódott a programba, elvállaltam a koordinátori feladatokat. Így napi nyolc

órában dolgozhattam ismét a Nemzeti Művelődési Intézet foglalkoztatottjaként, és természetesen elláttam a közművelődési feladataimat is. Mindezt örömmel! Koordinátorként igyekeztem napi kapcsolatba kerülni azokkal a közfoglalkoztatott emberekkel, akiknek a munkáját segítettem. Jó volt velük dolgozni és felelősséget éreztem értük. Jó érzéssel gondolok a megyei iroda munkatársaira is, akikkel közeli, baráti kapcsolatba kerültem.

Hogy mit üzenek azoknak a kollégáknak, akik jelenleg a kulturális közfoglalkoztatás keretében végzik munkájukat? Amit ők végeznek, az fontos misszió. Értéket fedeznek fel, értéket teremtenek és őriznek meg. Nem a diploma teszi alkalmassá a közösségi munkást, hanem a személyisége. Aki lehetőséget kap arra, hogy egy adott településen, adott közegben tegyen a közösségért, tágabb értelemben a településéért is tevékenykedik. Ez pedig nemes cél lehet bárki számára.

Jó büszkélkedni lakóhelyünk értékeivel, a közösen elért eredményekkel... Sorolhatnám. A mi küldetésünk az, hogy segítsük megtalálni, felfedezni azokat a szellemi, tárgyi és kulturális értékeket, amik ott vannak. És természetesen az is kiemelt feladatunk, hogy segítsük a közösségi kapcsolatok kialakulását, erősítését. Tudjuk, hogy adott közösség együttesen milyen sokat tehet a lakóhelyéért és az emberi kapcsolatokért. A rendezvényszervezés mellett van egy önmagában gazdag és végtelenül sokoldalú területe a mi hivatásunknak. És ez a közösség. Ezért dolgozni megtiszteltetés.

DR. SEFFERNÉ NAGY ERIKA művelődésszervező, volt kulturális közfoglalkoztatott. Hivatásának és szenvedélyének vallja a népművelést. Amíg eljutott oda, hogy napi fő tevékenysége lett a közösség szolgálatában végzett munka, több kitérő is volt az életében. Rövid ideig az egészségügy területe, majd pedig az oktatás-nevelés felé érzett vonzódást. Férjével Nagyatádon kezdték meg közös életüket, ez a város jelenleg is az otthonuk. 2009 óta kisebb megszakításokkal a Nagyatádi Kulturális és Sport Központ szakmai munkáját támogatja, 2014 nyara óta főállású művelődésszervező. Iskolák: Zrínyi Miklós Gimnázium Zalaegerszeg, 1981; Berzsényi Dániel Főiskola Szombathely – művelődésszervező, PR szakirány 2001; Kaposvári Egyetem Gyógypedagógiai Tanárképző Szak 2007/2009.

BERLIK MÁRIA három évtizede dolgozik a közművelődésben. Diplomáját 1989-ben Pécsen, a JPTE magyar-népművelés szakán szerezte. 1983-tól Kaposvár művelődési központjában dolgozott, gyakorlatot szerezve a közművelődés minden területéről. Öt évig a Megyei Művelődési Központban mint módszertani munkatárs és több amatőr művészeti ágazat gondozója tevékenykedett. 2000-2013 között a kaposvári Agora közművelődési munkatársa, fesztiválszervező, a Kaposvári Egyetem andragógia, művelődésszervező és kommunikációs szakjain szakmai gyakorlatvezető. 2013. november 1-től a Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Irodájának módszertani referense.